

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษา

การวิจัย แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม ซึ่งมี 2 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาการบริหารการศึกษาและสาขาวิชาหลักสูตรนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งหมด 276 คน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

สาขาการบริหารการศึกษา จำนวน 170 คน

สาขาวิชาหลักสูตรนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ จำนวน 106 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการจำนวนของประชากร โดยวิธีการคำนวณตามสูตรของยามานะ ดังนี้ (Yamane. 1973 : 727)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยที่ n คือ จำนวนของกลุ่มประชากร

N คือ จำนวนประชากร

e คือ ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้นในการวิจัยครั้งนี้ คือ .05

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าในสูตร} \quad n &= \frac{276}{1 + 276 \times (0.05)^2} \\ &= 160.11 \end{aligned}$$

จากการได้ขนาดที่พอดีของกลุ่มตัวอย่างประมาณ 160.11 คน ซึ่งผู้วิจัยเพิ่มให้เป็นจำนวนเต็ม คือ 160 คน และดำเนินการเลือกกลุ่มแบบบังเอิญ (Accidental sampling) ซึ่งจะได้จากการนำขนาดที่พอดีของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ได้ไปคูณกับจำนวนประชากร จากนั้นหารด้วยประชากรเป้าหมายทั้งหมด (จากการใช้วิธีคำนวณสัดส่วน หรือเทียบบัญญัติไตรยางค์) ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามหลักสูตร

หลักสูตรการศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา	170	99
สาขาวิชาหลักสูตรนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้	106	61
รวม	276	160

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1. ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม โดยถามจากผู้ที่กำลังศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นจากการศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงงูใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม และนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ แบบสอบถามเป็นปลายปิด จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวข้องกับแรงงูใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม ได้แก่ แรงงูใจด้านบริการการศึกษา แรงงูใจด้านสังคม แรงงูใจด้านอาชีพ แรงงูใจด้านการเรียนเพื่อรู้ แบบสอบถามเป็นปลายปิด จำนวน 34 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงงูใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม โดยแบบสอบถามเป็นปลายเปิด จำนวน 4 ข้อ

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.2.2 กำหนดขอบเขตคำถามให้ครอบคลุมรอบแนวคิด วัตถุประสงค์องค์ประกอบที่ทำให้ทราบถึงแรงจูงใจในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม และนำมาเป็นข้อมูลในการทำแบบสอบถามแบบปลายปิดและปลายเปิด

2.2.3 นำร่างแบบสอบถาม เสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ แก้ไข เสนอแนะ ปรับปรุงเพื่อความเหมาะสมและถูกต้องของแบบสอบถาม

3. การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

3.1. นำร่างแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อให้ข้อเสนอแนะผู้วิจัย นำมาปรับปรุงแก้ไข

3.2 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) โดยกำหนดคะแนนไว้ ดังนี้

ถ้าเห็นว่า สอดคล้อง ให้คะแนน +1

ถ้าเห็นว่า ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0

ถ้าเห็นว่า ไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

จากนั้นนำค่าคะแนนของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อมารวมกันเพื่อหาความสอดคล้องจากสูตร

$$IOC = \sum R / N$$

เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้อง

R คือ คะแนนความคิดเห็น

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

3.2.1 นายสรร ชงยศ วุฒิการศึกษา ศษ.ม. (การวิจัยและประเมินผลการศึกษา) ตำแหน่งอาจารย์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

3.2.1 นายวรวุฒิ อินทนนท์ วุฒิการศึกษา ศษ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยขอนแก่น ตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายบริหารและจัดการคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

3.2.3 นางสาวพิจิตรา ที่สุกะ วุฒิการศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)

ตำแหน่งอาจารย์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

3.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจของผู้เชี่ยวชาญมาแก้ไข แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้งหนึ่ง

3.4 ตรวจสอบคุณภาพด้วยการนำแบบสอบถามไปทดลอง (Try out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มที่ศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ จำนวน 40 คน ศึกษาแล้วหาค่ารายข้อ โดยใช้ t -test เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โยควิธีการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 100) และได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9165

3.5 จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปเก็บแบบข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองไว้ ดังนี้

1. ขอนหนังสือรับรองและแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึงมหาวิทยาลัยนครพนม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและอนุญาตให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาดอบแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องเพื่อเตรียมการประมวลผลข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ขอแบบสอบถามทุกฉบับและเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้รับคืนมาคัดเลือกรูปแบบที่สมบูรณ์ เพื่อเตรียมสำรับนำมาวิเคราะห์ข้อมูล
2. นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ ลงรหัสตามแบบการลงรหัส (Coding form)
3. นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้ว ให้คะแนนแต่ละข้อจากอาการจำแนกรายข้อในแบบสอบถาม กำหนดไว้ 5 ครั้งนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 100)

ระดับแรงงูใจมากที่สุด	กำหนดให้	5	คะแนน
ระดับแรงงูใจมาก	กำหนดให้	4	คะแนน
ระดับแรงงูใจปานกลาง	กำหนดให้	3	คะแนน
ระดับแรงงูใจน้อย	กำหนดให้	2	คะแนน
ระดับแรงงูใจน้อยที่สุด	กำหนดให้	1	คะแนน

4. นำแบบสอบถามที่ลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว ไปประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ พร้อมทั้งกำหนดเกณฑ์การให้ความหมายเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 35)

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง มีแรงงูใจมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง มีแรงงูใจมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง มีแรงงูใจปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง มีแรงงูใจน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง มีแรงงูใจน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ และค่าแจกแจงความถี่
2. การวิเคราะห์ระดับแรงงูใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. t-test ใช้ในการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบของตัวแปรอิสระที่การแบ่งเกณฑ์เป็น 2 กลุ่ม และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ้ (Scheffe)
4. F-test (One-Way-Anova) ในการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ จำแนกออกเป็น 3 กลุ่มขึ้นไป และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ้

สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ กำหนดไว้ที่ระดับ .05

5. การวิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอแนะของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม เกี่ยวกับแรงงูใจในการศึกษาต่อ ให้แจกแจงความถี่และการพรรณนาตามเนื้อหา